



# GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDSZOO.420.58.2021.maz.mro.7

## DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Miasto Ogród Gliwice z dnia 5 października 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 21 września 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.10.2020.MK2.41, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: *Budowa zbiorników retencyjnych na potoku Ostropka przy ul. J. Słowackiego – II*:

### 1. uchylam punkt I.2.1.2 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Zapewnić nadzór przyrodniczy w czasie realizacji inwestycji, w którego skład będą wchodzić specjaliści z zakresu m.in.: ornitologii, botaniki, entomologii, herpetologii. Do zadań nadzoru należeć będzie w szczególności:

- a) kontrola terenu (przed rozpoczęciem prac) pod kątem obecności siedlisk i osobników gatunków, w tym płazów (wraz z ewentualnym przemieszczaniem osobników poza teren planowanych robót) oraz zwierząt migrujących,
- b) zabezpieczania wykopów przed możliwością uwięzienia w nich zwierząt; wskazanie rodzaju i przebiegu ogrodzeń ochronnych,
- c) kontrola wycinanych pni drzew pod kątem występowania chronionych gatunków owadów, ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnego występowania pachnicy dębowej,
- d) zabezpieczenie zieleni nieprzeznaczonej do wycinki,
- e) ewentualne określanie potrzeby podjęcia dodatkowych działań zabezpieczających lub minimalizujących w zależności od stwierdzonych uwarunkowań lokalnych,
- f) kontrola terenu pod kątem występowania inwazyjnych gatunków roślin i w razie ich stwierdzenia podjęcie działań mających na celu ich likwidację,
- g) w przypadku konieczności usunięcia lub przeniesienia osobników chronionego gatunku z terenu budowy, wskazanie konieczności uzyskania przez inwestora zezwolenia na

derogacje z zakresu ochrony gatunkowej, wynikające z przepisów art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;”;

**2. uchylam punkt I.2.1.11 decyzji i w tym zakresie orzekam:**

„Drzewa przeznaczone do usunięcia należy skontrolować pod kątem wykorzystywania ich jako siedlisko pachnicy dębowej. Kontrola musi zostać przeprowadzona przez specjalistę entomologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 5 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk ww. gatunku chronionego, należy wstrzymać wycinę oraz podjąć działania określone przez nadzór przyrodniczy;”;

**3. w pozostałej części utrzymuję decyzję w mocy.**

### Uzasadnienie

Decyzją z dnia 21 września 2021 r. RDOŚ w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku Miasta Gliwice z dnia 10 marca 2020 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 art. 82 ust. 1 ustawy ooś, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: *Budowa zbiorników retencyjnych na potoku Ostropka przy ul. J. Słowackiego – II*.

W dniu 6 października 2021 r. odwołanie od powyższej decyzji wniosło Stowarzyszenie Miasto Ogród Gliwice. Odwołanie zostało wniesione w ustawowym terminie.

Decyzja RDOŚ w Katowicach z dnia 21 września 2021 r. została doręczona stronom postępowania przez publiczne obwieszczenie, zgodnie z art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Zawiadomienie RDOŚ w Katowicach z dnia 22 września 2021 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK2.44, informujące o wydaniu powyższej decyzji zostało upublicznione najpóźniej na tablicy ogłoszeń oraz stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Gliwice w dniu 23 września 2021 r. Zatem przedmiotowa decyzja została doręczona stronom postępowania w dniu 7 października 2021 r., a termin do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 129 § 2 Kpa, minął w dniu 21 października 2021 r.

W odwołaniu z dnia 6 października 2021 r. Stowarzyszenie podniosło następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 82 i art. 85 ustawy ooś, poprzez brak prawidłowego ustalenia stanu fauny i flory na terenie przewidzianym do realizacji planowanego przedsięwzięcia; brak ustalenia, na czym polega interes społeczny; brak rzetelnej propozycji wariantów, w tym brak wskazania wariantu o mniejszej ingerencji w środowisko niż wariant wybrany do realizacji; brak uwzględnienia istotnych zastrzeżeń uczestników postępowania do zaproponowanych wariantów; brak uwzględnienia kwestii hydrologicznych i budowlanych podnoszonych przez uczestników postępowania, mających przełożenie na bezpieczeństwo przedsięwzięcia oraz stopień jego ingerencji w środowisko;
2. naruszenie przepisów Kpa, w szczególności:
  - a) art. 7 Kpa, poprzez pobieżne prowadzenie postępowania i w efekcie nieprzeprowadzenie pogłębionych analiz stanu przyrody, w tym ichtiologicznych, czy też nieprzeprowadzenie ich w ogóle, niedokonanie odpowiedniej analizy dendrologicznej oraz ogólnej inwentaryzacji przyrodniczej obszaru objętego decyzją,
  - b) art. 75 § 1 Kpa, poprzez niedopuszczenie dowodów z opinii niezależnych biegłych oraz

- ekspertów, w tym z zakresu przyrody, hydrologii i budownictwa, co w efekcie doprowadziło do błędnej oceny stanu faktycznego,
- c) art. 77 § 1 i § 3 Kpa, poprzez zaniechanie dokonania aktualizacji oceny raportu oddziaływania na środowisko oraz zaniechanie dopuszczenia niezależnych ekspertyz przyrodniczych, hydrologicznych oraz z zakresu budownictwa,
  - d) art. 80 Kpa, poprzez przyjęcie za wiarygodną ocenę stanu fauny i flory wskazaną w raporcie przez inwestora pomimo jej ewidentnych i oczywistych braków, a tym samym dokonanie dowolnej i stronniczej analizy materiału dowodowego i stanu faktycznego,
3. błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez:
- a) ustalenie, że w badanym obszarze nie istnieją drzewa dziuplaste,
  - b) dowolne i niepoparte merytorycznie uznanie, że tzw. „wariant historyczny” zbiorników ma polegać na niekontrolowanym przelewaniu się wody przez aleję, podczas gdy w istocie miałyby polegać na przywróceniu sprawności technicznej istniejącego systemu polderów,
  - c) brak analizy wpływu murów oporowych na system korzeniowy drzew i krzewów, w tym lip z cennej alei oraz dowolne uznanie, że wybudowanie murów oporowych o wysokości ok. 1,9 m oraz betonowego koryta spływowego o szer. ok. 3 m i głębokości ok. 0,5 – 0,9 m wraz z umocnieniem terenu wzdłuż niego, nie będzie stanowiło istotnej ingerencji w krajobraz i nie będzie stanowiło realnego zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi,
  - d) pominięcie faktu suszy hydrogeologicznej i najgorszych w Europie zasobów wody, z jednoczesnym zignorowaniem najnowszych zaleceń co do retencji, w szczególności zachowania (lub odtwarzania) łąk zalewowych oraz łągów.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie 3 suchych zbiorników przeciwpowodziowych (polderów) o łącznej pojemności 52 000 m<sup>3</sup>. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 67 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj. budowie przeciwpowodziowe, w rozumieniu art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, tym samym, na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy o oś, wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 powyższej ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r., znak: WOOŚ.4210.4.2020.MK2.8, RDOŚ w Katowicach stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Przedsięwzięcie należy do inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812) i planowane jest do realizacji w m. Gliwice, woj. śląskie. Zatem organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

dla powyższego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i ustawy ooś, jest RDOŚ w Katowicach. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach jest GDOŚ.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 przepis pierwszy Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów I.2.1.2 i I.2.1.11 decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 21 września 2021 r.

Zgodnie natomiast z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

GDOŚ dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami. Przedmiotowa dokumentacja spełnia wymogi wskazane w art. 66 ustawy ooś, w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji. Organ odwoławczy dokonał również oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 21 września 2021 r. Warunki określone w punktach: I.2.1.2 oraz I.2.1.11 powyższej decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b, z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym. W pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jest budowa 3 suchych zbiorników przeciwpowodziowych (polderów) w sąsiedztwie koryta potoku Ostropka na długości ok. 1 km. Inwestycja zlokalizowana jest pomiędzy ulicą Słowackiego i potokiem Ostropka w mieście Gliwice, pow. gliwicki, woj. śląskie; potok Ostropka stanowi dopływ rzeki Kłodnicy. Celem przedsięwzięcia jest poprawa ochrony przeciwpowodziowej w zlewni rzeki Kłodnicy poprzez ograniczenie ilości wód odprowadzanych do rzeki.

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się:

- wykonanie: budowli wlotowej, zastawki/progu przy budowli wlotowej, budowli przelewowych pomiędzy zbiornikami, budowli wylotowej, murów odgradzających i oporowych,
- umocnienie koryta potoku Ostropka przy budowli wlotowej do zbiorników i wylotowej, umocnienie koryta spływowego w obrębie zbiorników, umocnienie terenu powyżej i poniżej budowli przelewowych pomiędzy zbiornikami, umocnienia stóp skarp zbiorników,
- adaptację czaszy zbiorników do funkcji rekreacyjnych (w tym budowa obiektów małej architektury).

Łączna powierzchnia terenu zajęta pod inwestycję wynosić będzie około 4,6 ha (łącznie z wymianą nawierzchni ciągu pieszo-rowerowego i obiektami towarzyszącymi), a powierzchnia łączna czaszy zbiorników wraz z obiektami towarzyszącymi oraz budowlami wlotową i wylotową wynosić będzie około 3,58 ha. Zbiorniki w formie polderów zalewowych będą posiadać powierzchnię biologicznie czynną z możliwością ich użytkowania przez społeczeństwo poza okresem działania.

Obecnie obszar ten jest użytkowany rekreacyjnie przez lokalnych mieszkańców. Jest on otoczony ciągami komunikacyjnymi, między ulicami Słowackiego i Dolnej Wsi, wokół którego występuje zwarta zabudowa jedno- i wielorodzinna oraz usługowa. Teren ten charakteryzuje się stosunkowo ubogą strukturą przyrodniczą i stanowi teren zieleni niskiej, wykaszanej; część terenu zajmuje trawiaste boisko oraz plac zabaw. Wyjątek stanowi aleja okazałych lip szerokolistnych porastająca obrzeża terenu przy potoku Ostropka.

Jak wynika z raportu, działanie suchych zbiorników ma polegać na przejściu części wód (samoczynne przelanie przez przelew) w warunkach pojawienia się wysokich stanów w korycie rzeki i przeprowadzenie ich przez teren przewidzianej retencji powodując czasową redukcję fali powodziowej. Zapora suchego zbiornika zaprojektowana jest w taki sposób, że nie pozwala na piętrzenie wody przy przeciętnych poziomach przepływu w rzece i przy niewielkich wezbraniach. Obszar zbiornika pozostaje suchy przez znaczną część okresu eksploatacji, natomiast podczas wysokich wezbrań, samoczynnie lub poprzez świadome sterowanie, następuje w nim spiętrzenie wody pozwalające złagodzić falę powodziową. W wyniku realizacji przedsięwzięcia część zlewni potoku Ostropka zostanie wykorzystana do retencjonowania wody w trzech polderach zalewowych wykorzystujących naturalne ukształtowanie terenu. Połączenie hydrauliczne zbiorników będą zapewniać budowle przelewowe oraz rurociągi przepustowe prowadzone pod ulicą Damrota oraz ul. Sobieskiego. Samo funkcjonowanie zbiorników będzie wykorzystywane jedynie podczas powodzi.

Podczas realizacji inwestycji wystąpi zarówno emisja substancji zanieczyszczających do powietrza oraz emisja hałasu związane z pracą ciężkiego sprzętu (spychacze, ładowarki itp.) oraz z ruchem pojazdów ciężarowych (wywrotki). W celu ograniczenia ww. oddziaływań przewożone i przechowywane materiały sypkie zostaną zabezpieczone przed pyleniem (pkt 2.1.15 decyzji RDOŚ w Katowicach), a prace związane z realizacją zadania z wykorzystaniem sprzętu ciężkiego prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 06.00 do 22.00 (pkt 2.1.14 decyzji RDOŚ w Katowicach). Funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia nie będzie wiązało się z

rozprzestrzenianiem hałasu, jak również z emisjami zanieczyszczeń do powietrza. Nie przewiduje się także wystąpienia uciążliwości zapachowej związanej z zagniwaniem wody i materiałów organicznych. W związku z zakładaną samoczynną pracą zbiornika, woda na zbiorniki będzie wprowadzana za pomocą projektowanej budowli wlotowej ze stałym przelewem, zlokalizowanej na lewym brzegu potoku Ostropka powyżej górnego zbiornika (polder 1). Wody z przelewu przeprowadzane będą przewodami pod istniejącą aleją do komory osadnikowej zlokalizowanej przed wprowadzaniem wód do górnego zbiornika. Jej zadaniem będzie zatrzymywanie zanieczyszczeń niesionych przez wody powodziowe trafiające do przelewu z koryta rzeki. Jak wynika z opisu przedsięwzięcia, przedstawionego w rozdziale IV raportu oraz uzupełnienia do raportu z dnia 26 maja 2021 r., w czaszy zbiorników zostaną także wykonane drenaże odsączające, które będą zapobiegać zabagnianiu terenu oraz tworzenia się zastoisk wód po opadach. Natomiast drenaże, które zostaną wykonane wzdłuż murów oddzielających i wzdłuż koryta spływowego będą zapobiegały nadpiętrzaniu wód gruntowych na przesłonach przeciwfiltracyjnych.

Podczas realizacji inwestycji oraz jej eksploatacji nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe oraz podziemne. Jak wynika z raportu, część zlewni potoku Ostropka zostanie wykorzystana do retencjonowania wody w trzech suchych zbiornikach retencyjnych, wykorzystujących naturalne ukształtowanie terenu, a samo funkcjonowanie zbiorników będzie wykorzystywane jedynie podczas powodzi. Ewentualne negatywne oddziaływanie może wystąpić na etapie realizacji i będzie wówczas związane przede wszystkim ze wzrostem zawiesiny ogólnej w wodzie spowodowane pracami ziemnymi oraz wycinką poszczególnych drzew i krzewów ze strefy brzegowej. Oddziaływanie to będzie jednak chwilowe i ograniczone do miejsca realizacji inwestycji, nie wpłynie ono na poszczególne wskaźniki jakości wód.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967, ze zm.), przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Ostropka (kod: RW60006116529) oraz w obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 128 (kod: PLGW6000128). Planowane przedsięwzięcie znajduje się w zasięgu zlewni nie obejmującej obszarów chronionych. JCWP Ostropka (kod: RW60006116529) stanowi naturalną część wód, o złym stanie, która jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Dla JCWPd nr 128 (kod: PLGW6000128) stan zachowania został określony jako dobry; zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Analiza charakterystyki przedmiotowego przedsięwzięcia oraz analiza wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych ustanowionych dla ww. JCWP Ostropka i JCWPd nr 128 przedstawiona w rozdziale 8.1 raportu wykazała, że inwestycja nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 59 i 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, ze zm.). Powyższe potwierdza także stanowisko Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach zawarte w postanowieniu z dnia 5 listopada 2020 r., znak: GL.RZŚ.4360.31m.2020.KK2, uzgadniającym realizację planowanej inwestycji.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie znajduje się na obszarach objętych ochroną na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, ze zm.), w tym na obszarach objętych ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Najbliżej położonym obszarem chronionym jest obszar Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 znajdujący się w odległości ok. 15,5 km od terenu inwestycji. Biorąc pod uwagę rodzaj i skalę oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, znaczną odległość od ww. obszaru chronionego oraz brak powiązań hydrologicznych, nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na jego przedmioty ochrony. Na terenie planowanej inwestycji nie stwierdzono także występowania chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów oraz ich siedlisk.

W odległości ok. 4-6 m od czaszy planowanych trzech zbiorników retencyjnych przebiega aleja lip szerokolistnych, charakteryzująca się szczególnymi walorami przyrodniczymi i widokowymi. Na potrzeby wykonania budowli wlotowej i wylotowej zbiorników nastąpi wycinka pojedynczych drzew wchodzących w jej skład. Jak wynika z rozdziału 2.3.5 i 2.3.6 raportu oraz akt sprawy, w wyniku realizacji planowanej inwestycji konieczna będzie wycinka obejmująca ok. 56 drzew oraz ok. 205 m<sup>2</sup> krzewów, w tym pojedynczych drzew wchodzących w skład powyższej alei lipowej. Wśród drzew przewidzianych do wycinki nie zinwentaryzowano drzew dziuplastych z istniejącym próchnowiskiem, które mogłyby świadczyć o występowaniu pachnicy dębowej, gatunku objętego ochroną.

RDOŚ w Katowicach dokonał oceny wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz ich siedliska, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji z dnia 21 września 2021 r. Organ odwoławczy przeanalizował i ocenił wpływ przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze w oparciu o dane zawarte w raporcie o oś i jego uzupełnieniach, wyjaśnieniach inwestora przedłożonych w trakcie trwania postępowania prowadzonego przez organ pierwszej instancji oraz dane przestrzenne o zasobach przyrodniczych zawarte na stronie <http://geoserwis.gdos.gov.pl>. Analiza ta wskazała na konieczność doprecyzowania dwóch warunków dotyczących minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na przyrodę (pkt. 1-2 niniejszej decyzji).

Reformacja warunku określonego w pkt I.2.1.2 decyzji RDOŚ w Katowicach polega na uszczegółowieniu obowiązku zapewnienia udziału nadzoru przyrodniczego podczas realizacji inwestycji, poprzez wskazanie niezbędnych specjalistów, m.in. z zakresu: ornitologii, botaniki, entomologii oraz herpetologii. Dodatkowo, w celu zminimalizowania oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, wskazano, że do obowiązków nadzoru przyrodniczego należy także kontrola terenu pod kątem występowania gatunków inwazyjnych oraz kontrola przeznaczonych do wycięcia drzew pod kątem występowania chronionych gatunków owadów. Podkreślono ponadto, że w przypadku konieczności usunięcia lub przeniesienia osobników chronionego gatunku z terenu budowy, nadzór dopilnuje kwestii związanych z uzyskaniem przez inwestora zezwolenia na derogacje z zakresu ochrony gatunkowej, wynikające z przepisów art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Reformacja warunku określonego w pkt. I.2.1.11 decyzji RDOŚ w Katowicach polega na uszczegółowieniu sposobu postępowania podczas prowadzenia prac związanych z wycinką drzew. Wskazano w tym punkcie na konieczność prowadzenia przez nadzór przyrodniczy kontroli drzew przeznaczonych do wycinki pod kątem występowania próchnowisk będących potencjalnym miejscem bytowania pachnicy dębowej. Dodatkowo organ drugiej instancji wprowadził ramy czasowe kontroli poprzedzających wycinkę. Pozwoli to uzyskać aktualne dane odnośnie zasiedlenia drzewostanu. W przypadku stwierdzenia występowania ww. gatunku chronionego konieczne będzie podjęcie odpowiednich działań, mających na celu ograniczenie negatywnego wpływu.

Inwestycja będzie realizowana na terenie miejscowości Gliwice, pomiędzy potokiem Ostropka i zabudową mieszkaniową. Jest to teren użytkowany rekreacyjnie przez lokalnych mieszkańców, otoczony ciągami komunikacyjnymi, między ulicami Słowackiego i Dolnej Wsi, wokół którego występuje zwarta zabudowa jedno- i wielorodzinna oraz usługowa. Obszar przeznaczony pod projektowane poldery charakteryzuje się ubogą strukturą przyrodniczą, stanowi teren zieleni niskiej, wykaszanej; część terenu zajmuje trawiaste boisko, plac zabaw oraz ścieżki spacerowe. Budowa suchych zbiorników retencyjnych nie spowoduje zmiany charakteru krajobrazu w miejscu ich realizacji i obszarze sąsiadującym z polderami, a tym samym nie wpłynie znacząco na krajobraz obszaru objętego oddziaływaniem, ani nie pogorszy jego walorów krajobrazowych. Zarówno elementy przyrodnicze, jak i antropogeniczne wyróżniające analizowany teren nie ulegną istotnym zmianom. Z tego też względu oraz z uwagi na fakt, że przedsięwzięcie będzie realizowane w obszarze już przekształconym w wyniku działalności człowieka, oddziaływanie przedsięwzięcia na krajobraz należy uznać za nieznaczące.

Zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą nr XXVIII/903/2009 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 15 października 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Gliwicach pomiędzy ul. Słowackiego a ul. Dolnej Wsi, planowane przedsięwzięcie znajduje się w strefie pośredniej ochrony konserwatorskiej i w strefie obserwacji archeologicznej. Zgodnie z § 4 pkt 6.6 ww. uchwały wymagane jest uzgodnienie realizacji planowanej inwestycji z konserwatorem zabytków.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Stowarzyszenie, GDOŚ zajmuje poniższe stanowisko.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z kluczowych elementów oceny oddziaływania na środowisko. Zadaniem raportu jest określenie oddziaływania zamierzonej inwestycji na poszczególne elementy środowiska oraz ludzi, przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań lokalizacyjnych, projektowych, technologicznych, technicznych i organizacyjnych. Dla organu przeprowadzającego procedurę oceny oddziaływania na środowiska dokument ten stanowi podstawowe źródło informacji o planowanym przedsięwzięciu oraz o jego przewidywanych oddziaływaniach na środowisko, zatem od szczegółowości i jakości zawartych w nim danych będzie zależał przebieg oceny oddziaływania na środowisko, rodzaj rozstrzygnięcia (odrzućcie projektu inwestycyjnego bądź jego akceptacja) oraz zakres, rodzaj i charakter zidentyfikowanych oddziaływań oraz nałożonych w związku z nimi działań minimalizujących.



Jednocześnie każdy raport powinien zawierać elementy wymienione w art. 66 ustawy ooś. Należy jednak pamiętać, iż rodzaj i szczegółowość zawartych w raporcie danych zależy przede wszystkim od rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, do którego odnosić się będzie ten dokument.

Biorąc pod uwagę powyższe, GDOŚ przeanalizował zgromadzoną w sprawie dokumentację, w tym raport sporządzony dla przedmiotowego przedsięwzięcia pod kątem jego zgodności z wymogami wynikającymi z ustawy ooś i nie stwierdził, aby raport w tym zakresie zawierał jakiegokolwiek braki. Podkreślenia wymaga, iż w trakcie procedury zakończonej wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ w Katowicach, mając na uwadze dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, pismem z dnia 24 września 2020 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK.2, wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu. W odpowiedzi inwestor przy piśmie z dnia 14 października 2020 r., znak: 74/P/24/19/2020/JD, przekazał stosowne materiały. Ponadto, w związku z wnioskami i uwagami złożonymi podczas postępowania z udziałem społeczeństwa, organ pierwszej instancji pismami: z dnia 5 stycznia 2021 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK2.22, z dnia 18 lutego 2021 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK2.26, z dnia 13 maja 2021 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK2.36, oraz z dnia 28 lipca 2021 r., znak: WOOŚ.420.10.2020.MK2.34, ponownie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu. W odpowiedzi inwestor przedłożył przy piśmie: z dnia 25 stycznia 2021 r., znak: 61/P/24/19/2021/KŚ, z dnia 9 marca 2021 r., znak: 156/P/24/19/2021/KŚ, z dnia 26 maja 2021 r., znak: 296/P/24/19/2021/KŚ, oraz z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: 502/P/24/19/2021/KŚ, stosowne informacje. Organ pierwszej instancji biorąc pod uwagę obowiązek wynikający z jednej z naczelnych zasad postępowania administracyjnego, jaką jest zasada prawdy obiektywnej ustanowiona w art. 7 Kpa, wyczerpująco zbadał wszystkie okoliczności faktyczne związane z przedmiotową sprawą. Bazując na kompletnej dokumentacji, zgodnej z wymogami art. 66 ustawy ooś, RDOŚ w Katowicach wydał decyzję z dnia 21 września 2021 r., w której określił środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W związku z powyższym organ odwoławczy nie ma podstaw, by stwierdzić, iż ww. decyzja została wydana przy braku solidnych podstaw merytorycznych, a w szczególności w oparciu o niekompleksowo sporządzony raport o oddziaływaniu na środowisko, a tym samym z naruszeniem dyspozycji art. 7 Kpa. W ocenie GDOŚ, postępowanie wyjaśniające przeprowadzone przez RDOŚ w Katowicach, mające na celu rozszerzenie i uzupełnienie zagadnień merytorycznych w raporcie ooś, zostało przeprowadzone wnikliwie i szczegółowo.

GDOŚ nie znalazł przesłanek, które świadczyłyby o nieprawidłowościach dotyczących przeprowadzonych na potrzeby analizowanego raportu inwentaryzacji przyrodniczych, a tym samym świadczyłyby o wydaniu decyzji pomimo braku prawidłowego ustalenia stanu fauny i flory na terenie przewidzianym do realizacji planowanego przedsięwzięcia. Jak wynika z dokumentacji sprawy, do oceny zasobów przyrodniczych omawianego terenu posłużyły wyniki badań terenowych z 2015 r., przedstawione w dokumencie Inwentaryzacja przyrodnicza dla inwestycji pn.: „Budowa zbiorników retencyjnych na potoku Ostropka przy ul. Słowackiego w Gliwicach” WERONA Sp. z o.o. Badania te zostały zweryfikowane w ramach wizji terenowej w dniu 30 grudnia 2019 r., w dniach 27-28 stycznia 2020 r., w dniu 22 lutego 2020 r. oraz podczas

całodobowej kontroli w lipcu 2020 r. Tym samym dane przyrodnicze analizowanego obszaru zostały zweryfikowane podczas okresu wegetacyjnego i okresu lęgowego ptaków. W ocenie GDOŚ przeprowadzone inwentaryzacje były w stanie wykazać występujące w rejonie projektowanej inwestycji siedliska oraz gatunki roślin i zwierząt objętych zakresem oddziaływania przedsięwzięcia. Stanowiły one podstawę do zbadania wpływu przedsięwzięcia na florę i faunę oraz do zastosowania adekwatnych środków minimalizujących, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Jak już powyżej wskazano, obszar inwestycji znajduje się na terenie miasta Gliwice, pomiędzy układem drogowym i zabudową mieszkaniową. Jest to teren przekształcony antropogenicznie, zagospodarowany zielenią urządzoną, ze szpalerem nasadzeń drzew wokół ciągów komunikacyjnych, a odcinek koryta potoku Ostropka, wzdłuż którego planuje się budowę trzech suchych zbiorników przeciwpowodziowych, jest przekształcone hydromorfologicznie. Warty podkreślenia jest fakt, że planowana inwestycja będzie zlokalizowana poza powierzchniowymi formami ochrony przyrody oraz korytarzami ekologicznymi. Jak już wcześniej zauważono, wśród ok. 56 drzew przewidzianych do wycinki nie zinwentaryzowano drzew dziuplastych z istniejącym próchnowiskiem, które mogłyby świadczyć o występowaniu pachnicy dębowej, gatunku objętego ochroną. Nic mniej jednak organ drugiej instancji zdaje sobie sprawę, iż w przyrodzie zachodzą ciągle zmiany, dlatego w pkt 1 niniejszej decyzji doprecyzował rodzaj specjalistów wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego oraz określił zakres jego zadań. Dodatkowo w pkt 2 niniejszej decyzji GDOŚ nałożył obowiązek przeprowadzenia kontroli przeznaczonych do usunięcia drzew pod kątem wykorzystywania ich jako miejsca występowania siedlisk pachnicy dębowej. Należy podkreślić, że w przypadku zinwentaryzowania stanowisk gatunków chronionych na analizowanym terenie, inwestor, niezależnie od kwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, będzie z mocy prawa zobligowany uzyskać zgodę na odstąpienie od zakazów dotyczących chronionych gatunków zwierząt, zgodnie z procedurą wynikającą z art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku przedstawienia rzetelnej propozycji wariantów, w szczególności poprzez wskazanie wariantu alternatywnego o mniejszej niż wariant inwestycyjny ingerencji w środowisko, w tym braku pozytywnego odniesienia się do wariantu historycznego, oraz braku uwzględnienia istotnych zastrzeżeń uczestników postępowania do zaproponowanych wariantów i określonych rozwiązań konstrukcyjnych, braku uwzględnienia kwestii hydrologicznych i budowlanych podnoszonych przez uczestników postępowania, mających przełożenie na bezpieczeństwo przedsięwzięcia oraz stopień jego ingerencji w środowisko, należy wyjaśnić, że w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora i nie jest uprawniony do jego modyfikacji. *Organ administracji publicznej związany jest treścią tego żądania, co oznacza, że sam nie może modyfikować wniosku strony w żadnym zakresie* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt: II OSK 1981/13). Wynika z tego, że organ jest związany żądaniem inwestora zarówno co do rodzaju, charakterystyki oraz lokalizacji planowanej inwestycji opisanej w raporcie i nie może samodzielnie modyfikować żądania w tym zakresie. Z kolei szczegółowe parametry planowanego przedsięwzięcia są przedstawiane w specjalistycznym dokumencie dołączonym do ww. wniosku, jakim jest raport, i są one także

wiążące dla organu. Rolą organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest ocena zasadności realizacji danej inwestycji – okoliczność ta nie przesądza o dopuszczalności wydania decyzji, ale ocena, czy przedsięwzięcie, o parametrach wskazanych we wniosku, będzie mogło znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko oraz czy niezbędne jest podjęcie działań to oddziaływanie minimalizujących. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w ocenianym postępowaniu, w którym RDOŚ w Katowicach określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantcie II preferowanym przez wnioskodawcę, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla wariantu wskazanego przez inwestora. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy ooś, RDOŚ w Katowicach określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji inwestycji oraz wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy.

Jeśli zaś chodzi o poprawność raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w kontekście analizy wariantowej, to należy uznać, iż jest on prawidłowy. W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ bada, czy warianty wskazane w raporcie spełniają wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, tj. czy raport zawiera opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru. W ocenie GDOŚ analizowany raport zawiera wszystkie elementy wyszczególnione w art. 66 ust. 1 pkt. 5-7 ustawy ooś, a opisane w jego treści trzy warianty są możliwe do rzeczywistej realizacji. W rozdziale 4 raportu znajduje się opis analizowanych wariantów – dwóch wariantów alternatywnych (wariant I oraz wariant III) oraz wariantu II, najkorzystniejszego dla środowiska, będącego jednocześnie wariantem wybranym do realizacji. Przedstawiono także porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na środowisko wraz z uzasadnieniem wyboru wariantu II jako przewidzianego do realizacji. Tym samym spełnione zostały ww. wymogi ustawy ooś w zakresie wariantowania przedsięwzięcia. Przepisy tej ustawy nie nakładają obowiązku przedstawienia w raporcie większej liczby wariantów.

Za pozbawiany racji należy uznać także zarzut braku „ustalenia na czym polega interes społeczny” przemawiający za realizacją planowanej inwestycji. Jak wynika z akt sprawy, przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi jeden z planowanych elementów działań przeciwdziałających skutkom powodzi na terenie miasta Gliwice. Zarówno w raporcie (str. 4 - 9), w piśmie inwestora z dnia 30 sierpnia 2021 r., jak i w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji (str. 15

i 23), wskazano wyraźnie, że budowa trzech suchych polderów na potoku Ostropka, zgodnie z planem zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Odry, znajduje się na liście strategicznych inwestycji technicznych planowanych do realizacji w latach 2016-2021, stanowiących najwyższy priorytet w ograniczaniu ryzyka powodziowego w granicach regionu wodnego Górnej Odry. Ponadto, zgodnie z uchwałą Rady Miasta Gliwice Nr VII/123/2019 z 11 lipca 2019 r., planowane przedsięwzięcie, łącznie z pozostałymi zbiornikami retencyjnymi planowanymi do realizacji na terenie miasta Gliwice, jest wpisane do „Planu Adaptacji Miasta Gliwice do zmian klimatu do roku 2030”, jako działanie 20.3 Budowa urządzeń hydrotechnicznych służących ochronie przeciwpowodziowej w Gliwicach (Tabela 3. Lista działań adaptacyjnych).

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego brak uwzględnienia istotnych zastrzeżeń uczestników postępowania do zaproponowanych wariantów oraz brak uwzględnienia kwestii hydrologicznych i budowlanych mających przełożenie na bezpieczeństwo przedsięwzięcia oraz stopień jego ingerencji w środowisko, należy wskazać, że kwestie te zostały podniesione podczas postępowania z udziałem społeczeństwa. Natomiast analiza treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (str. 25 – 36), jednoznacznie wskazuje, że organ pierwszej instancji szczegółowo odniósł się do wszystkich uwag i wniosków stron oraz społeczeństwa. Fakt, iż zostały one uznane przez organ pierwszej instancji za niemające wpływu na wynik sprawy, nie może być utożsamiane z naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 82 i 85 ustawy ooś. GDOŚ podziela stanowisko organu pierwszej instancji i uważa je za wyczerpujące i uzasadnione.

Należy zauważyć, że kwestia tzw. wariantu historycznego polegającego na przywróceniu historycznego kształtu obecnych terenów zalewowych została podniesiona podczas postępowania z udziałem społeczeństwa, a organ pierwszej instancji, po uzyskaniu stosowanych wyjaśnień od inwestora, wnikliwie odniósł się do tej uwagi w uzasadnieniu decyzji z dnia 21 września 2021 r. Jak wynika z wyjaśnień inwestora, przedstawionych w piśmie z dnia 26 maja 2021 r., na etapie opracowywania koncepcji wykonania zbiorników retencyjnych rozważano możliwość przywrócenia i zachowania dotychczasowej formy zbiorników, jednakże rozwiązanie to okazało się nie tylko najbardziej ingerującym w środowisko przyrodnicze, ale także nieefektywnym pod kątem zakładanego zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego w dolinie Kłodnicy i miasta Gliwice. Mając na uwadze powyższe, w ocenie GDOŚ, nie istniały uzasadnione podstawy do przedstawienia szczegółowej analizy tego rozwiązania w raporcie. Jak już także wyjaśniono powyżej, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest związany wnioskiem inwestora i jeżeli nie zachodzi okoliczność wymieniona w art. 81 ust. 1 ustawy ooś wydaje decyzję zgodnie z wariantem wskazanym przez niego do realizacji, po zbadaniu, czy warianty wskazane w załączonym do wniosku o wydanie decyzji raporcie spełniają wymogi określone w przepisach ustawy ooś.

Nie sposób zgodzić się również z zarzutem naruszenia przez RDOŚ w Katowicach przepisów prawa procesowego, tj. art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1 i 3 oraz art. 80 Kpa.

Nawiązując do powyższego zarzutu należy wskazać, że art. 7 Kpa stanowi zasadę ogólną obligującą organ administracji do stosowania w postępowaniu administracyjnym zasady prawdy obiektywnej oraz zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Analizując przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanych trzech polderów na potoku Ostropka przeprowadzonego przez RDOŚ w Katowicach, organ drugiej instancji nie stwierdził uchybień, które mogłyby wskazywać na naruszenie ww. przepisu prawa procesowego, które mogłoby w jakikolwiek sposób rzutować na poprawność wydanego w sprawie rozstrzygnięcia, a tym samym pozwoliłyby na przyznanie racji skarżącemu. Dokumentacja sprawy świadczy o wypełnieniu przez organ pierwszej instancji w toku przeprowadzonego postępowania zakończonego wydaniem decyzji z dnia 21 września 2021 r. obowiązków, o których mowa powyżej. RDOŚ w Katowicach informował strony o poszczególnych etapach postępowania, a przed wydaniem decyzji zapewnił im możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy i wypowiedzenia się w tym zakresie, ponadto udostępnił dokumentację zainteresowanym stronom, jak również wnikliwie i szczegółowo prowadził postępowanie wyjaśniające, o czym świadczy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. W kontekście przedstawionych wyżej wyjaśnień, brak jest również podstaw do uznania, że w toku przeprowadzonego postępowania RDOŚ w Katowicach naruszył dyspozycję art. 75, art. 77 § 1 i 3 oraz art. 80 Kpa, w zakresie zbierania i oceny materiału dowodowego.

Odnosząc się do przedstawionej w odwołaniu dokumentacji fotograficznej oraz zarzutu dotyczącego występowania na analizowanym terenie „drzew z obecnością dziupli z warunkami do rozwoju awifauny i owadów”, należy wskazać, że kwestie te były podnoszone przez Stowarzyszenie podczas postępowania z udziałem społeczeństwa, a organ pierwszej instancji, po uzyskaniu stosowanych wyjaśnień od inwestora, wnikliwie odniósł się do tej uwagi w uzasadnieniu decyzji z dnia 21 września 2021 r. Po przanalizowaniu akt sprawy, GDOŚ przychyliła się do stanowiska RDOŚ w Katowicach. Stowarzyszenie, powtarzając powyższy zarzut w odwołaniu, nie poparło go jakimikolwiek ekspertyzami z badań w tym zakresie, ani żadnymi innymi dowodami potwierdzającymi swoje stanowisko. Obecność dziupli nie oznacza, że stanowią one siedliska osobników zwierząt gatunków objętych ochroną. Wskazać w tym miejscu należy na treść wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt: II OSK 2564/12: *Zastrzeżenia wobec przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gołostowne powinny zostać poparte na przykład ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu. Raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora.* W opinii GDOŚ, zreformowane w niniejszej decyzji warunki określone w punktach I.2.1.2 i I.2.1.11 decyzji RDOŚ w Katowicach, jak i pozostałe warunki określone w tej decyzji, w przypadku stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy stanowisk gatunków chronionych na analizowanym terenie, są wystarczające do zminimalizowania oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze w powyższym zakresie.

Jeśli chodzi o zarzut pominięcia w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji kwestii wpływu budowy murów oporowych na „system korzeniowy zachowanej roślinności, w tym lip z „cennej alei”, nie

sposób zgodzić się ze stanowiskiem Stowarzyszenia. Jak wynika z treści zaskarżonego rozstrzygnięcia, organ pierwszej instancji odniósł się do tego zagadnienia na str. 35 decyzji, wskazując, że aleja ta będzie oddalona o ok. 4-6 m od czasz projektowanych suchych zbiorników retencyjnych, a w jej w sąsiedztwie nie będą prowadzone głębokie wykopy. Należy podkreślić, że warunek nałożony przez RDOŚ w Katowicach w pkt II.2.1.4 kwestionowanej decyzji, określający sposób postępowania w przypadku prowadzenia prac w sąsiedztwie drzew i krzewów, zapewni wystarczające zabezpieczenie systemów korzeniowych drzew stanowiących aleję lipową. Podobnie nie można uznać za zasadny zarzut dowolnego uznania przez organ pierwszej instancji, iż wybudowanie murów oporowych o wysokości ok. 1,9 m i koryta spływowego o szerokości ok. 3 m i głębokości ok. 0,5-0,9 m wraz z umocnieniami terenu wzdłuż niego nie będzie stanowiło istotnej ingerencji w krajobraz i nie będzie stanowiło zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że organ pierwszej instancji odniósł się do tej kwestii w uzasadnieniu skarżonej decyzji na stronach: 26, 27, 28, 30, odpowiadając na uwagi i wnioski wniesione podczas postępowania z udziałem społeczeństwa. Natomiast, jak już wcześniej wskazano, teren przeznaczony pod budowę suchych zbiorników retencyjnych nie jest objęty obszarową formową ochrony przyrody, jak również nie stwierdzono tutaj występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Wszelkie prace ziemne będą prowadzone pod nadzorem przyrodniczym, który będzie kontrolował przebieg prac pod kątem ewentualnego występowania gatunków chronionych. Po zakończeniu tych prac, teren ten będzie nadal mógł być użytkowany przez lokalną społeczność, tak jak dotychczas. Jak wynika bowiem z akt sprawy, teren polderów będzie dostosowany do pełnienia funkcji przyrodniczej i biocenotycznej (polder I), wypoczynkowo-rekreacyjnej (polder II) oraz sportowej (polder III).

W ocenie GDOŚ pozbawiony racji jest zarzut, jakoby wybudowanie murów oporowych oraz koryta spływowego przechodzącego przez teren polderów stanowiło istotną ingerencję w krajobraz oraz istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi. Należy podkreślić, że funkcja koryta spływowego polega na przepuszczaniu podczas powodzi nadmiaru wody do poszczególnych polderów, tym samym jest ono niezbędną częścią składową planowanego przedsięwzięcia, którego przeznaczeniem jest ochrona przeciwpowodziowa miasta Gliwice. Natomiast zadaniem murów oporowych jest ograniczanie niekontrolowanego przelewania się wód powodziowych przez poldery i aleję lipową. Należy podkreślić, że pomimo funkcji technicznych jakie będzie pełnił przedmiotowe przedsięwzięcie, teren polderów, mur oporowy, jak i koryto spływowe zostaną wkomponowane w krajobraz, jako elementy atrakcyjnej przestrzeni publicznej.

Za pozbawione zasadności należy uznać zarzut dotyczący braku uwzględnienia w zaskarżonej decyzji warunków hydrologicznych w kraju, pominięcie faktu suszy hydrogeologicznej (...). Organ drugiej instancji w odpowiedzi na zarzuty zawarte w odwołaniu wskazał już, że planowane przedsięwzięcie stanowi jedną ze strategicznych inwestycji mających na celu ograniczenie ryzyka powodziowego w dorzeczu Odry i jako taka wpisuje się do „Planu Adaptacji Miasta Gliwice do zmian klimatu do roku 2030”. Natomiast, jak wynika z akt sprawy, wysokie zagrożenie powodziowe doliny Kłodnicy i miasta Gliwice wynika z nadmiaru wód opadowych dopływających na ten obszar z terenów silnie zurbanizowanych, na których naturalna retencja wód opadowych, poprzez

zabudowę, została w znacznym stopniu ograniczona, tym samym realizacja planowanej inwestycji jest celowa oraz uzasadniona. Dodatkowo należy podkreślić, że po uzupełnieniu przez wnioskodawcę raportu, organ kompetentny w sprawach wodnoprawnych, tj. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, postanowieniem z dnia 5 listopada 2020 r., uzgodnił warunki realizacji inwestycji.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, zaskarżonej decyzji oraz wniesionego odwołania. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, nie znajdując przesłanek uzasadniających uchylenie przedmiotowej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Decyzja RDOŚ w Katowicach z dnia 21 września 2021 r. w pkt II.2.1.2 oraz w pkt. II.2.1.11 była niezgodna z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia, co uzasadniało jej uchylenie w tej części i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia pozostawienie tej części decyzji bez zmian.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

#### Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), dalej Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.



z upoważnieniem  
Zastępcy Generalnego Dyrektora  
Ochrony Środowiska

Marek Kajs

**Otrzymują:**

1. Miasto Gliwice, Urząd Miejski w Gliwicach, ul. Zwycięstwa 21, 44-100 Gliwice
2. Stowarzyszenie Miasto Ogród Gliwice, ul. Piotra Skargi 11, 44-100 Gliwice
3. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś

**Do wiadomości:**

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice